

ALBERT-LŐRINCZ MÁRTON
*(Neked is el kellett lopnod
a tüzet)*

*A tüzet el kellett lopni, el kellett birtokolni,
és meg kellett szeretni, és a félelemmel együtt
kellett élni. Erkölcsi problémák is felmerültek.*

*A lopás. Közkinccset nem birtokolhatsz-bitorolhatsz,
de a szükségletek kimeríthetetlenek, régen
nem nyersen eszed a húst, forrón iszod a kávét, és
részesültél megannyi szent és profán tanításban.*

*Az elrejtés. Az inged alá vagy a bőröd alá?
Az ing megég, az a látható enyészete. Ami
nem látszik, az is perzsel és emészt. Rajtakapnak. Nem
tagadhatod, nem takargathatod. Le kell vetkőznöd,
amikor ápolod tested, amikor lelked fázó
zugait kirázod, amikor mosod a tegnapot,
amikor asszonyölbe bújsz és boldogítasz. Ki kell
terítkezned, s a füstnek is be kell járnia útját.*

*Az égés. Az üveg felizzik, megkeményedik az
agyag, a vas bíborba borul és ellentétében
megacélosodik, a forma megszépül, a nyers kő
megtisztul. Az egymásba bonyolódó szerves anyag
semmivé lesz, átalakul. Ilyen az ember fia.
Viheted ajándékba. Magadat árulod el, mert
semmit sem birtokolhatsz félelem nélkül, és fele-
barátod nélkül, a tűz közelében. Neked is el
kellett lopnod a tüzet.*

ALBERT-LŐRINCZ MÁRTON
egyetemi docens, költő
(Csíkkarcfalva). A kolozsvári BBTE-n szerzett bölcsészdiplomát, majd doktori fokozatot. 1977-ben Marosvásárhelyre költözött. Jelenleg a Sapientia EMTE oktatója. Egy verskötete jelent meg, több romániai és magyarországi folyóirat, hetilap, illetve online irodalmi lap közölte verseit. Irodalmi antológiákban is szerepelt. Szakmai tevékenységét négy könyv, egy szerkesztett kötet és több tucat cikk, tanulmány jelzi.

(Csak a nyelv)

Hadnagy Jóskához

*Nem betűk, nem szavak alkotják a messzi égboltot,
amerre a tekintet jár (nincsen elkalandozás).
Nem az aranyló sárga, kába kék, szutykos szürkeség
s elomló feketeség festi mennybolttá az eget,
amely nélkül nincs levegő, pátosz, s kiszippant az úr.
Nem az éjszaka álomhiánya-álomkórsága
tesz álmodozóvá, hiszékeny emberré, lényeggé,
csak a nyelv, mit édesanyától tanulsz, csak a földed,
amelyet nem bírsz egészen, de nélküle a vágyó
tekintet elveszíti a mintát, amelyet keres.*

(Terv)

*Regélték, régen a vén hegyen
füvet füstöltek szertelen, s az
elmébe a képzelet fodrot
vetett, oly formán, amint az agy
tekervényei girbegurbán
egymásra bukva szétterülnek.*

*Így élve, unalomteherbe
esve gondolták Olümposzon:
az ember–isten különbségnek
legyen ára, így lőn halandók
nyakéke kőkolong.*

*Ezt tervelték ki az istenek,
hogy el ne fusson a sors elől,
s ha futna is (hajszolja vágya,
s úzi nyugtalan természet),
verdesse hát, büntetés gyanánt,
verdesse térdét korcs kőkolong,
annak, aki mégis elfutna.*